

та жена, която разпрѣдѣляла домашната работа между женитѣ Членовѣ на задругата били равноправни, а земята имъ била обща на всички.

Славянитѣ имали народоуправление, — всички работи се подлагали на общото обсъждане и рѣшение на старѣйшинитѣ. Съѣднитѣ задруги се сродявали помежду си и образували малко племе, земята на което се наричала *жуна*. За разглеждане на споровѣ между задругитѣ, старѣйшинитѣ избирали одного изпомежду си, наречень *жупанъ*. Той живѣлъ въ нѣкое непрѣтжно или нарочно укрѣпено мѣсто, наречено *градъ*. Когато настанѣла опасностъ, женитѣ и дѣцата отъ цѣлата жуна се прибирали въ града. Около тия укрѣпления на жупанитѣ изникнали постепенно славянскитѣ градове. Жупанитѣ се считали за управители на жунитѣ, но тѣхната властъ била много ограничена; тѣ разглеждали само дребнитѣ спорове, а общитѣ работи на жуната се рѣшавали отъ събранието на всичкитѣ старѣйшини, наречено *вече*. Жупанитѣ били избирани обикновено отъ едни и сѣщи сѣмейства; отъ тия сѣмейства е произѣзшло старото славянско боярство. Жупанитѣ били само граждански началници. Въ врѣме на война славянитѣ си избирали за прѣдводителъ единъ войвода или князь, който изгубвалъ властѣта си, щомъ войната се свършвала. Но понеже въ пограничнитѣ мѣста войната често избухвала, близкитѣ жупи се съединявали и образували държава, като си избирали единъ постояненъ князь. Тоя князь заповѣдвалъ и разпореждалъ, само слѣдъ като изслушвалъ съвѣта на старѣйшинитѣ.

Вѣрата на славянитѣ. — Славянитѣ си прѣдставлявали цѣлата природа пълна съ духове. Тѣ различавали два вида духове: *богове* и *бѣсове*; боговетѣ били благосклонни къмъ хората, а бѣсоветѣ — враждебни. Най-стариятъ славянски богъ се казвалъ *Сварогъ*; той билъ богъ на небето. Сварогъ ималъ два сина: слънцето и огъня (Огненъ), отъ които слънцето се наричало още *Хрѣсъ*, *Даждъ Богъ* и *Купало*. Обаче най-видно мѣсто измежду славянскитѣ богове заемалъ богътъ на гърма, *Перунъ*, който докарвалъ обладитѣ и пушалъ влагата. Други по важни божества на славяни-